

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-06-02
Besvaras senast
2021-06-16

Till statsrådet Ardalan Shekarabi (S)

2020/21:793 Arbetsförmågebedömningen i sjukförsäkringen

Bristerna i såväl sjukförsäkringen som Försäkringskassans handläggning av densamma har länge varit allmänt kända. Under coronapandemin har de blivit alltmer uppenbara.

Andelen som utförsäkras vid dag 180 har fyrdubblats sedan 2015 och ökade från 29 till 40 procent mellan 2019 och 2020. Enligt den senaste tillgängliga statistiken får över 22 000 personer försörjningsstöd eftersom de nekas sjukpenning, trots att de har läkarintyg på att de inte kan arbeta.

Bakom dessa siffror finns människor som drabbas otroligt hårt av ett strängt regelverk och en ofta obegriplig tillämpning av samma regelverk. Familjers och enskilda människors ekonomi slås i spillror, och kampen för rättvisa tar de sista krafterna.

Ett av exemplen på hur regelverket i sjukförsäkringen tolkas rör bedömningen av arbetsförmågan för personer som har barn. Den senaste tiden har flera personer, framför allt kvinnor, hört av sig till mig för att de nekats sjukpenning för att de anses ha arbetsförmåga eftersom de kan ta hand om sina barn.

En sjukförsäkring som inte klarar av att skilja mellan arbetsförmåga och förmåga och ork att ta hand om barnen är inte värdig en välfärdsstat. Konsekvenserna blir att barnen drabbas hårt ekonomiskt och föräldrarna som redan känner sig otillräckliga på grund av sjukdom blir ännu mer pressade.

Ett annat exempel uppmärksammades nyligen i tidningen Kollega. Det rör en person som spelade musik i ett band, repeterade två gånger i månaden och spelade inför publik totalt tio gånger under de år som Försäkringskassan granskat, samtidigt som han var sjukskriven. Försäkringskassan ansåg att eftersom han kunde spela musik kunde han också jobba och krävde tillbaka tre års sjukpenning och rehabiliteringsersättning. Nu har Högsta förvaltningsdomstolen gett myndigheten rätt. I de handlingar och intyg som låg till grund för ersättningen finns tydliga uppgifter om att han bör musicera som en del av sin rehabilitering.

I båda dessa exempel går Försäkringskassan emot den bedömning som läkare har gjort av arbetsförmåga och vad som anses bidra till rehabilitering tillbaka till arbete. Dessa bedömningar som Försäkringskassan gjort är alltså ytterligare

exempel på hur myndighetens agerande riskerar att förlänga och förvärra sjukdomstillstånd och ohälsa, samtidigt som det slår hårt mot människors ekonomi och livssituation.

Vänsterpartiet anser att sjukförsäkringen måste lagas. Regelverken och tillämpningen måste förändras, så att de ger verklig ekonomisk trygghet för den som råkar bli sjuk. Sjukförsäkringen måste vara utformad för människor.

Mot denna bakgrund vill jag fråga statsrådet Ardalan Shekarabi:

Avser statsrådet vidta åtgärder för att säkerställa att arbetsförmågebedömningen inom sjukförsäkringen inte likställs med att utöva ett föräldraskap och rehabiliterande fritidsaktiviteter?

.....

Ida Gabrielsson (V)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander